

BEGIN

In den beginne was er ik, gewoon ik

Ik die niets hoefde te worden

Niets hoefde te zijn

Ik ondefinieerbaar

Ik onbeschreven

Ik onvoorwaardelijk

Vrij

En toen kwam jij

maatschappij

JONGENS TEGEN DE MEISJES

Ik ben verhuisd.

We wonen randje Biblebelt en het ruikt hier naar koe.

Ik hou de hand van de juf stevig vast terwijl mijn
nieuwe klas me aangaapt.

Twintig paar kritische kinderogen.

Ik vul hun gedachtes voor ze in, negatief uiteraard.

Hoofdpijn.

Ik knijp wat harder in de hand van de juf en laat niet
los.

Een voorbode voor het komende halfjaar.

Altijd verscholen in de hand van de juf.

Juf, ik moet plassen.

Op mijn oude school hadden we één plasketting.

Een geknutseld ornament dat je om je nek moet
hangen als je naar het toilet gaat.

Op deze school zijn twee plaskettingen, een voor de
jongens en een voor de meisjes.

Ik hou het wel op.

Kom, kinderen, zegt de juf. We gaan een spelletje
doen.

We spelen jongens tegen de meisjes en ik verlies altijd.

SINAASAPPELS

Wat hebben een sinaasappel en een mens met elkaar gemeen?

We hebben allebei een schil.

Mijn schil is dat wat jij ziet van mij.

Hoe ik mij aan jou presenteer. Profileer.

Waar de schil van een sinaasappel rijk is aan vitamine C en antioxidanten is onze schil voornamelijk een opeenstapeling van normen, verwachtingen, gedragingen en wetmatigheden.

Maar wat zit daaronder?